

**R. P. Ivlii Fatii S. J. Liber De Mortificatione Nostrarvm
Passionvm, Prauorumque affectuum**

Fazio, Giulio

Köln, 1604

De omnium rerum temporalium contemptu & de tribus paupertatis
gradibus. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60991)

DE OMNIVM RERVM
TEMPORALIVM CONTEM-
PTV, ET DE TRIBVS
paupertatis gradi-
bus.

CAPVT I.

P R I M A est mortificatio omnium affe-
ctuum rerum temporalium.] Hic que-
ri posset, vtrum ad statum perfectio-
nis sit necessarium, facere votum volunta-
ria paupertatis & resignationem rerum
temporalium, cum dominus noster dicat
in euangelio: Si vis perfectus esse, vade & *Matt. 19.*
vende omnia que habes, & da pauperibus, &
sequere me. Ad hoc respondet sanctus Tho-
mas de Aquino, quod perfectio non con-
sistit essentialiter in paupertate siue in tri-
bus votis, sed in sequela Christi secundum
interiores virtutes. Sed voluntaria pauper-
tas & alia vota sunt instrumenta, ad iumē-
ta & exercitia melius velociusque perue-
niendi ad perfectionem. Paupertas enim *Votareli-*
deponit impedimentum, quod in rebus *gionis.*
tem-

*Pauper-
tas quid.*

*Pauper-
tas vera
que.*

2. Cor 6.

tēporalibus est, puta sollicitudinē & amo-
rem earundē rerū, & superbiam quæ ex ip-
sīs oritur & nascitur, sicut de pāno tinea. Ve-
runtamē perueniri potest ad perfectionem
sine his tribus vōtis: quia Abrahā perfectus e-
rat, qui tamē diues erat & habebat uxore,
Similiter oēs episcopi sunt in statu perfe-
ctiori quā quicumq; religiosi, & tamē habēt
bona propria: & intelligitur istud etiam de
alijs vōtis. Ex quibus verbis duo sūt notāda:
Primū est, qd qui omnia bona sua perfectē
resignare valet quieto corde in Dei bene-
placitū, siue ea ab eo auferat, siue cōseruet,
nec illis uti vult nisi ad suā necessitatē, &
maiorē honorē Dei atq; beneplacitū e-
ius secundū omnē suū intellectu; ac consi-
deratis statu suo, cōditione, natura, alijsq;
pūctis in hoc cōsiderādis, si sciret Deo ma-
gis placere vt omnia sua vēderet, daretq;
pauperibus, ad hoc paratus esset, ille habet
perfectē volūtariā paupertatē. Quia Deus
nō desiderat in tantū exteriorē temporalium
rerū paupertatē, quātū interiorē in abstrac-
tione affectuū & occupationū: quia hæc
est essentia & forma veræ paupertatis. De
qua dicit Paulus. *Nihil habentes* (scilicet in
affectu) *& omnia possidentes*. Et hoc sic qua-
do adeo liberi ob omnibus. *2. b.* tēporalibus
sumus, quod si nobis (permissiōe diuina ad
probandū nos) auferretur, volūtariā nostrā
libere nihilominus valeremus conformare.

DE MORTIFICAT. 207

voluntati Dei. Et esto q̄ fragilitas nature
parū in illo recalcitraret, quia homines su-
m⁹, secūdū hoc tamē De⁹ nos nō iudicaret,
dū modo deliberata volūtas rationis se pa-
ratā pręstaret ad illud, & quieta in hoc per-
maneret, dicēs cū Iob: *Domin⁹ dedit, domin⁹*
abstulit, sicut domino placuit, ita factum est: sit *Iob. 1. 1*
nomen domini benedictum. Ista est essentialis
paupertas, q̄ omnes electi perfectē quære-
re debēt & appetere, quod melius cor suum
imperturbatū, quietū, ac nudū Deo semper
offerre valeāt. Et si huiuscemodi homines
regnū possiderēt, tamē veri volūtarij pau-
peres esēt. Et licet quādoq; sētīāt in infe-
riorib⁹ ac bestialib⁹ virib⁹ oblectationē a-
liquā in prosperis, vel tristitiā in aduersis,
hoc tamē nō minuit perfectionē, dū modo
in deliberata volūtate rationis se liberē re-
signēt diuino beneplacito, & in superiori
ratiōe quieti perseverēt. Secūdō ex his ver-
bis notādū est, q̄ illi qui volūtariā pauper-
tatē cū alijs votis vouerūt, propter hoc nō
sūt perfecti, sed obligauerūt se secūdū pos-
sē suū rēdere ad perfectionē. Sunt autē no-
tandi tres gradus voluntarię paupertatis.

Primus est paupertas professionis, vt est
nihil propriū possidere: quę paupertas val-
de imperfecta est, quādo trahitur ad solā
exterioris boni possessionē. Nam multi id
quod non habēt, eō auidius affectāt, sicut
super-

*Pauper-
tas profes-
sionis.*

superfluitatem comedendi & bibendi, curiositatem vestiū, & his similia. Affectus enim paupertatis est principale voti & virtutis: propterea non sunt ipsi pauperes spiritu, hoc est, voluntate coram Deo, sed tantum coram hominibus. Consequenter id teneas pro regula, quod quocunque vintur, etiā in necessitate naturæ, in vestibus, peplis & huiusmodi: si id possidēt cū affectu cordis, vt quasi vltimum finem continuāt in his rebus, ita quod si hoc ab eis per superiores suos auferretur, male contrarentur, imò & murmurarent: hoc coram Deo cum proprietate possident, oportebitque eos de illo magnam rationem reddere.

Canon.

Paupertas vsus.

Secundus gradus est paupertas vsus temporalium rerum, eorum scilicet, qui nihil desiderant nisi quod est eis de iusta necessitate, dolentque de superfluis, curiosis & preciosis. Isti in hoc laudabiles sunt, quod ex suis affectibus eiecerūt omnia, que ipsi de iusta necessitate non sunt: sed in illo defectuosi sunt, quod nimis magnum affectū habent ad res quæ sibi necessariae sunt. Quia quantæcunque necessitatis esse appareat aliqua res: & si vsus illius nobis cõcessus sit, tamen penitus nobis interdicitur, affectionem ad illam habere, vel in eam cum affectu requiescere.

Terminus

DE MORTIFICAT. 209

Tertius gradus est paupertas affectio *Pauper-*
nis, quando fidelis Dei seruus in tantum *tas affe-*
trahitur ad effectum paupertatis, vt nulla *tionis.*
res sit in creaturis vel in rebus temporali-
bus, ad quam cor & affectus inclinentur:
quin etiam ipsa naturæ necessaria cum tæ-
dio & nausea suscipit in subsidiū vt vsum
mortalis nature, vt eò melius libero ac nu-
do affectu subuolare valeat intra nuda
brachia crucifixi amati Iesu Christi. O-
mnes ergo qui taliter temporalia possi-
dent, & tam liberi sunt in affectu, ac si ea
non possiderent, sunt voluntarij *pauperes*
spiritu. At omnes qui sic paupertatem vo-
uerunt, vt tamen in rebus temporalibus *Matt. 6.*
cum affectu quiescant, stant in proprietate
coram Deo.

CAPVT II.

De sui ipsius quaestione euellenda, & de tei-
plici intentione.

Secunda est perfecta mortificatio om-
nium affectuum propriæ quaestitionis
in agendo quælibet opera virtuosa, &
in dimittendo mala. Nam ista propria qua-
estio ex seruili amore prouenit, quo sei-
psos nimis amant quidam, atque in omni-
bus plits suam ytilitatem & commodum
quærunt, quam beneplacitum diuinum: &
ob hoc à Deo contemnantur eorum bona
opera.